
330

Besluit van 16 augustus 2003, houdende vaststelling van tarieven voor vergoedingen als bedoeld in de artikelen 3, 4, 6, 7, 17 en 18 van de Wet tarieven in strafzaken (Besluit tarieven in strafzaken 2003)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 21 mei 2003, kenmerk 5226041/03/6;

Gelet op de artikelen 3, 4, 6, 7, 17 en 18 van de Wet tarieven in strafzaken;

De Raad van State gehoord (advies van 10 juli 2003, nr. W03.03.0191/I);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van 12 augustus 2003, directie Wetgeving, nr. 5236339/03/6;

Hebben goedgevonden en verstaan:

§ 1. Definitiebepalingen

Artikel 1

1. In dit besluit en de daarop rustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. dubbelrapportage: een psychiatrische en psychologische rapportage tezamen;
- b. histologisch onderzoek: onderzoek betrekking hebbend op de weefselleer;
- c. milieurapportage: rapportage over de leefomgeving van de onderzochte persoon;
- d. monorapportage: een psychiatrische of psychologische rapportage;
- e. tripelrapportage: een dubbelrapportage aangevuld met een milieurapportage;
- f. de wet: de Wet tarieven in strafzaken;
- g. ziekenhuisvoorziening: ziekenhuisvoorziening of academisch ziekenhuis als bedoeld in de Wet ziekenhuisvoorzieningen.

2. In dit besluit en de daarop rustende bepalingen is voor hetgeen wordt verstaan onder psychiatrisch ziekenhuis en psychiater artikel 90sexies, respectievelijk artikel 90septies van het Wetboek van Strafrecht van toepassing.

Artikel 2

1. Het tarief voor de vergoeding van werkzaamheden als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel a, van de wet, verricht door geneeskundigen, bedraagt, voor het verrichten van:

- a. psychiatrisch onderzoek, ten hoogste € 81,23 per uur;
- b. onderzoek van iemand die gestoord is in zijn geestvermogens en afgifte van een verklaring, benodigd voor gedwongen opname van de patiënt in een psychiatrisch ziekenhuis, ten hoogste € 81,23;
- c. onderzoek en afgifte van een verklaring omtrent de conclusies van een onderzoek als bedoeld onder b door een controlerend geneeskundige of een rayonarts, € 13,16 respectievelijk, indien het onderzoek met spoed moet worden verricht, € 25,87;
- d. inwendige lijkschouwing, inclusief histologisch en bacteriologisch onderzoek, de daarvoor vereiste benodigdheden en het opmaken van een rapport, € 264,55;
- e. uitwendige lijkschouwing, inclusief het opmaken van een rapport, € 33,13;
- f. uitwendige lijkschouwing, voor zover het betreft het opmaken van een modelverslag met aandachtspunten naar aanleiding van een melding van een geval van euthanasie of hulpverlening bij zelfdoding door een gemeentelijke lijkschouwer, € 127,06.

2. Voor het verrichten van psychiatrisch onderzoek als bedoeld in het eerste lid, onder a, voor zover deze inhoudt het opstellen van een psychiatrisch rapport ten behoeve van een monorapportage, dubbelrapportage of tripelrapportage, komt respectievelijk ten hoogste twaalf, zestien of twintig uur voor vergoeding in aanmerking.

Artikel 3

1. Het tarief voor de vergoeding van werkzaamheden als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel a, van de wet, verricht door psychologen, bedraagt, voor het verrichten van psychologisch onderzoek, ten hoogste € 61,71 per uur.

2. Met betrekking tot de uren die voor vergoeding in aanmerking komen, is artikel 2, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 4

1. Het tarief voor de vergoeding van werkzaamheden als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel a, van de wet, bedraagt voor tolken € 43,89 per uur.

2. In afwijking van het eerste lid behouden tolken die vóór 1 oktober 2000 reeds een hogere uurvergoeding voor hun werkzaamheden ontvingen, het recht op een hogere vergoeding.

Deze vergoeding bedraagt:

- a. voor tolken in Europese talen € 46,29 per uur;
- b. voor tolken in veelbeheerste niet-Europese talen € 48,60 per uur;
- c. voor tolken in overige niet-Europese talen € 54,- per uur.

3. Het tarief voor de vergoeding van werkzaamheden als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel a, van de wet, bedraagt voor tolken gebarentaal € 46,29 per uur.

4. De tolken genoemd in het eerste tot en met derde lid, die werkzaamheden verrichten bij de gerechten, ontvangen een voorrijtarief van € 20,23. Een tolk kan per gerecht maximaal tweemaal per dag aanspraak maken op het voorrijtarief. Om voor de tweede maal voor dit tarief in aanmerking te komen dienen er twee uren tussen het einde van de eerste en de aanvang van de volgende dienst te zijn gelegd.

Artikel 5

Het tarief voor de vergoeding van werkzaamheden als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel a, van de wet, bedraagt voor vertalers voor vertalingen uit of in:

- a. het Duits, Engels of Frans, € 0,79 per regel;
- b. andere veelbeheerste Europese talen € 1,20 per regel;
- c. overige Europese talen € 1,51 per regel;
- d. veel beheerste niet-Europese talen € 1,51 per regel;
- e. overige niet-Europese talen € 1,69 per regel.

Artikel 6

Voor werkzaamheden als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel a, van de wet, waarvoor geen speciaal tarief is bepaald, geldt, naar gelang de werkzaamheden niet of in meer of mindere mate van wetenschappelijke of bijzondere aard zijn, een tarief van ten hoogste € 81,23 per uur, met dien verstande dat:

- a. het tarief voor vergoedingen van verrichtingen van medische aard het door het College tarieven gezondheidszorg goedgekeurde of vastgestelde tarief met betrekking tot medische specialistische of huisartsenhulp aan particulier verzekerden, bedraagt;
- b. het tarief voor vergoedingen van verpleging in een ziekenhuisvoorziening het voor deze vergoedingen geldende tarief derde klas bedraagt.

Artikel 7

1. Het aantal aan de psychiater en psycholoog te vergoeden uren als bedoeld in artikel 2, tweede lid, respectievelijk artikel 3, tweede lid, kan worden verhoogd met ten hoogste vier uur, indien er naar het oordeel van de ressortpsycholoog van de Forensisch Psychiatrische Dienst sprake is van een rapportage over jeugdigen.

2. Het aantal aan de psycholoog te vergoeden uren kan voorts worden verhoogd met ten hoogste vier uur, indien er naar oordeel van de ressortpsycholoog van de Forensisch Psychiatrische Dienst sprake is van een uitgebreid psychologisch testonderzoek.

3. De tarieven, genoemd in de artikelen 2 tot en met 6, worden met de helft verhoogd voor werkzaamheden die ingevolge het daartoe strekkende verzoek of de gegeven opdracht moeten worden verricht op:

- a. zaterdag;
- b. zondag;
- c. een in artikel 3 van de Algemene termijnenwet genoemde algemeen erkende feestdag of een bij of krachtens dat artikel daarmee gelijkgestelde dag;
- d. op een andere dag, dan omschreven onder a tot en met c, tussen 0.00 en 08.00 uur of tussen 20.00 en 24.00 uur.

Artikel 8

1. Het tarief voor vergoedingen wegens tijdverzuim als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel b, van de wet bedraagt, indien deze vergoedingen worden verstrekt aan:

- a. geneeskundigen, bevoegd tot uitoefening van de praktijk in Nederland, ten hoogste € 81,23 per uur;
- b. vertalers € 40,45 per uur;
- c. andere personen aan wie werkzaamheden zijn opgedragen, naar gelang de werkzaamheden niet of in meer of mindere mate van wetenschappelijke of bijzondere aard zijn, ten hoogste € 81,23 per uur;
- d. getuigen, met uitzondering van minderjarigen die geen inkomsten

derven, aan voogden die wegens een strafzaak tegen een onder hun gezag staande minderjarige ingevolge het Wetboek van Strafvordering moeten worden opgeroepen, aan curatoren, bij toepassing van artikel 509d van dat Wetboek, en aan noodzakelijke geleiders van personen als hiervoor bedoeld, van personen aan wie werkzaamheden zijn opgedragen, van verdachten en van gerekwestreeerden, € 6,81 per uur.

2. De in het eerste lid bedoelde vergoeding komt voor de tijd, besteed aan de reis, niet toe aan geneeskundigen, vertalers en andere personen aan wie werkzaamheden zijn opgedragen van wetenschappelijke of bijzondere aard.

3. Indien vergoeding wordt toegekend voor een plaatsvervanger, wordt de voor tijdverzuim toe te kennen vergoeding daarop in mindering gebracht.

Artikel 9

1. Voor de vaststelling van de uurvergoeding als bedoeld in de artikelen 2 tot en met 8 geldt een gedeelte van een uur gelijk aan een half uur of korter, als een half uur, en een gedeelte langer dan een half uur als een heel uur.

2. Voor tijdverzuim als bedoeld in artikel 8 is per dag een vergoeding verschuldigd voor ten hoogste negen uur.

Artikel 10

1. Voor een lokaliteit, door een gemeente beschikbaar gesteld ingevolge een verzoek als bedoeld in artikel 4 van de wet is, indien de vergoeding voor het gebruik in een plaatselijke belastingverordening is geregeld, aan de gemeente een vergoeding verschuldigd overeenkomstig die verordening.

2. In andere gevallen dan bedoeld in het eerste lid wordt de vergoeding berekend naar het plaatselijk gangbare tarief. Wanneer dit tarief afhankelijk is gesteld van een indeling naar klassen, dan wordt de vergoeding berekend naar het tarief voor de laagste klasse. Bij vergoeding volgens dagtarief is voor beschikbaarstelling gedurende zes uur of korter de halve dagprijs, voor meer dan zes uur de hele dagprijs verschuldigd.

3. Bijkomende kosten kunnen overeenkomstig plaatselijk gebruik worden vergoed.

§ 3. Vergoedingen voor reis- en verblijfkosten

Artikel 11

1. Het tarief voor vergoedingen wegens reis- en verblijfkosten als bedoeld in artikel 6 van de wet bedraagt, indien deze vergoedingen worden verstrekt aan:

a. personen als bedoeld in artikel 8, tweede lid, € 1,54 per retourkilometer;

b. personen aan wie op grond van artikel 3, derde lid, sub c, d of e, van de wet, geen vergoeding wegens tijdverzuim toekomt, het tarief, gesteld in het Reisbesluit binnenland;

c. personen aan wie werkzaamheden zijn opgedragen die niet van wetenschappelijke of bijzondere aard zijn, aan getuigen, aan voogden die wegens een strafzaak tegen een onder hun gezag staande minderjarige ingevolge het Wetboek van Strafvordering moeten worden opgeroepen, aan curatoren, bij toepassing van artikel 509d van dat Wetboek, en aan noodzakelijke geleiders van personen als hiervoor bedoeld, van personen aan wie werkzaamheden zijn opgedragen, van verdachten en van gerekwestreeerden, een tarief waarvan de hoogte gelijk is aan de reiskosten per openbaar middel van vervoer, laagste klasse dan wel een

kilometervergoeding van € 0,28 per kilometer indien openbaar vervoer niet of niet voldoende mogelijk is, alsmede verblijfkosten tot ten hoogste € 37,85 per dag, met inbegrip van overnachting; het tarief voor de vergoeding van het gebruik van een eigen auto bedraagt ten hoogste € 0,28 per kilometer.

2. Het aantal retourkilometers, bedoeld in het eerste lid, onder a, wordt berekend naar de kortste reisroute, met dien verstande dat voor de eerste vier retourkilometers geen vergoeding wordt gegeven.

3. Voor het gebruik van een bijzonder middel van vervoer in de gevallen, bedoeld in artikel 7 van de wet, wordt een vergoeding verstrekt, berekend naar de werkelijke kosten.

4. Vergoeding voor reis- en verblijfkosten wordt niet meer dan eenmaal toegekend, ook al wordt de reis gemaakt ten behoeve van verschillende zaken.

§ 4. Vergoedingen voor afschriften, uittreksels, inlichtingen en het uitbrengen van exploitien

Artikel 12

1. Behalve voor de gevallen, bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de wet, wordt evenmin recht geheven voor:

a. het geven van inzage in vonnissen, arresten, registers of andere stukken waarvan kennisneming geoorloofd is, of voor het verstrekken van inlichtingen aan de verdachte, de gewezen verdachte, gerekwestreerde, de gewezen gerekwestreerde, de benadeelde partij, voor de benadeelde partij geldt dit ook indien deze zich niet in de strafzaak voegt, echter slechts ingeval hij belang heeft bij de gewenste gegevens en hij niet in staat is enig recht te betalen;

b. het verstrekken van afschriften van of uittreksels uit vonnissen, arresten, registers of andere stukken waarvan kennisneming geoorloofd is, aan de verdachte, de gewezen verdachte, de gerekwestreerde, de gewezen gerekwestreerde of de benadeelde partij, voor zover zij daarbij belang hebben, niet op andere wijze in de behoefte kunnen voorzien en niet in staat zijn enig recht te betalen; voor de benadeelde partij geldt dit ook indien deze zich niet in de strafzaak voegt.

2. In de gevallen waarin personen als bedoeld in het eerste lid geen recht verschuldigd zijn, wordt evenmin recht in rekening gebracht aan de advocaat of de gemachtigde van deze personen.

3. In de overige gevallen kan de griffier een recht berekenen van:

a. € 3,18 per aanvraag voor inzage van en voor het verstrekken van afschriften van en uittreksels en inlichtingen uit vonnissen, arresten, registers of andere stukken waarvan kennisneming geoorloofd is, betrekking hebbende op één zaak, tenzij de aanvrager recht heeft op kosteloze inzage van of inlichtingen uit de desbetreffende stukken;

b. € 0,18 per bladzijde voor afschriften van de onder a vermelde stukken, tenzij ingevolge enig wettelijk voorschrift een lager bedrag moet worden berekend; geen recht is verschuldigd, indien op een aanvraag om inzage, afschriften of inlichtingen afwijzend moet worden beschikt, omdat geen inzage mag worden verleend, of geen inlichtingen of afschriften mogen worden verstrekt.

4. De belanghebbende kan tegen een weigering van de griffier tot toepassing van het eerste of tweede lid en tegen een beschikking op grond van het derde lid schriftelijk bezwaar indienen bij de voorzieningenrechter van het gerecht en, indien het de Hoge Raad betreft, bij de president van de Hoge Raad. De artikelen 10 tot en met 13 van de wet zijn van overeenkomstige toepassing.

5. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat daarin voor aan te wijzen doeleinden van algemeen belang, niet getekende afschriften en uittreksels kunnen worden afgegeven, inzage kan worden verleend en

inlichtingen kunnen worden verstrekt tegen betaling van een daarin aan te geven lager recht dan genoemd in het derde lid of zonder betaling van enig recht.

6. Bij ministeriële regeling kunnen ter uitvoering van dit artikel nadere regels worden gesteld.

Artikel 13

Voor het uitbrengen van exploiten ingevolge bijzondere wetten is aan de deurwaarders een vergoeding verschuldigd, berekend naar de in het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders bepaalde tarieven.

§ 5. Diverse bepalingen; buitengewone kosten, niet voorziene kosten en omzetbelasting

Artikel 14

1. Tot de in artikel 2 van de wet bedoelde buitengewone, bij en krachtens die wet niet voorziene kosten worden gerekend de vergoedingen voor werkzaamheden, verricht door personen ten aanzien van wie in verband met hun verblijf in het buitenland wordt afgeweken van de tarieven, genoemd in de artikelen 2 tot en met 9 en 11.

2. Bij deze niet voorziene kosten komen de reis- en verblijfkosten van deze personen en de kosten wegens tijdverzuim en daarmee verband houdende noodzakelijke kosten eveneens voor vergoeding in aanmerking.

Artikel 15

De bedragen, genoemd in dit besluit, worden verhoogd met de omzetbelasting die daarover is verschuldigd.

§ 6. Slotbepalingen

Artikel 16

Het Besluit tarieven in strafzaken¹ wordt ingetrokken.

Artikel 17

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit tarieven in strafzaken 2003.

Artikel 18

In artikel 2, eerste lid, onderdeel c, van het Besluit proceskosten bestuursrecht², wordt «artikel 6, eerste lid, onderdeel III, van het Besluit tarieven in strafzaken» vervangen door: artikel 11, eerste lid, onderdeel c, van het Besluit tarieven in strafzaken 2003.

Artikel 19

In artikel 11, eerste lid, van het koninklijk besluit van 3 oktober 1956, betreffende rechtspraak in ambtenarenzaken (Stb. 497)³, wordt «de artikelen 1–4, 6, 7a en 8 van het Besluit tarieven in strafzaken (Stb. 1963, 469)» vervangen door: de artikelen 2 tot en met 9, 11 en 15 van het Besluit tarieven in strafzaken 2003.

Artikel 20

Het Besluit tarieven in burgerlijke zaken⁴ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 wordt «artikel 9, derde tot en met vijfde lid, van het Besluit tarieven in strafzaken (Stb. 469)» vervangen door: artikel 12, derde tot en met vijfde lid, van het Besluit tarieven in strafzaken 2003.

B

In artikel 2, eerste lid, wordt « de artikelen 1–4, 6 en 7a van het Besluit tarieven in strafzaken» vervangen door: de artikelen 2 tot en met 9, 11 en 15 van het Besluit tarieven in strafzaken 2003.

Artikel 21

In artikel 26 van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000⁵ wordt «Besluit tarieven in strafzaken» vervangen door: Besluit tarieven in strafzaken 2003.

Artikel 22

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 16 augustus 2003

Beatrix

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

Uitgegeven de *tweede* september 2003

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

¹ Stb. 1970, 551.

² Stb. 1993, 763, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 25 februari 2002, Stb. 113.

³ Laatstelijk gewijzigd bij besluit van 24 juni 1992, Stb. 330.

⁴ Stb. 1963, 470, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 4 december 2001, Stb. 595.

⁵ Stb. 1999, 580, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 14 maart 2002, Stb. 150.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van artikel 25a, vijfde lid j^o vierde lid onder b, van de Wet op de Raad van State, omdat het uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat.

1. Algemeen

De intrekking van het Besluit tarieven in strafzaken (hierna: het besluit) en de vaststelling van een Besluit tarieven in strafzaken 2003 (hierna: onderhavig besluit) hangen samen met twee factoren. De eerste daarvan betreft de in vier circulaires en twee brieven van de minister van Justitie aangekondigde wijzigingen van het besluit. Het gaat daarbij om de circulaire van 23 oktober 2000, inzake de harmonisatie tolk- en vertaal-tarieven voor partners, niet-partners en aspirant-partners in het kwaliteits-traject en onderzoek naar inzet van tolken en vertalers (kenmerk 5055095/800), de circulaires van 9 februari 2001 en 13 maart 2001, beide inzake de bekendmaking van voorschriften met betrekking tot de verhoging van de tarieven in strafzaken, voor wat betreft de tarieven voor werkzaamheden en tijdverzuim van deskundigen, getuigen en klagers (kenmerk 5070497/800, respectievelijk 5085347/801), de circulaire van 20 december 2001, inzake de bekendmaking van eurobedragen van tarieven in strafzaken (Stcrt. 28 december 2001, nr. 250, p. 28), de brief van 18 januari 2002, inzake de vergoedingen aan tolken (kenmerk 5144789/802), en tot slot de brief van 19 september 2002, eveneens inzake de vergoedingen aan tolken (kenmerk 5187571/802). De eerst genoemde circulaire gold vanaf 1 oktober 2000 tot 1 oktober 2001. De als tweede en derde genoemde circulaires golden vanaf 1 maart 2001, de als vierde genoemde circulaire vanaf 1 januari 2002. De in de brieven aangekondigde wijzigingen van de tarieven golden vanaf 1 januari 2002, respectievelijk 1 oktober 2002.

In de tweede plaats hangt de vaststelling van onderhavig besluit samen met de wens tot systematisering en het opnieuw redigeren van de regels die waren neergelegd in het ingetrokken besluit, dat dateert van 1963. Onder andere is het besluit nu verdeeld in paragrafen waarvan de aanduidingen zoveel mogelijk aansluiten bij die van de paragrafen van de Wet tarieven strafzaken waarop het onderhavige besluit is gebaseerd. Ook is bijvoorbeeld bepaalde terminologie veranderd, omdat deze aanzienlijk was verouderd. Hiermee is beoogd de toegankelijkheid van de regeling te verbeteren.

Aangezien het ingetrokken besluit niet was voorzien van een nota van toelichting, wordt in deze nota van toelichting van de gelegenheid gebruik gemaakt om, waar nodig, ook een toelichting te geven op die onderdelen van het onderhavige besluit die inhoudelijk geen wijziging hebben ondergaan ten opzichte van het ingetrokken besluit.

Het onderhavige besluit is gebaseerd op de artikelen 3, 4, 6, 7, 17 en 18 van de Wet tarieven in strafzaken (hierna: de wet). Deze artikelen bepalen dat bij algemene maatregel van bestuur worden vastgesteld de tarieven voor werkzaamheden en tijdverzuim (artikel 3), een vergoeding voor een beschikbaar gestelde lokaliteit door de gemeente (artikel 4), de tarieven voor reis- en verblijfkosten (artikel 6 en 7), regels met betrekking tot een vergoeding voor de kosten van afschriften, uittreksels en inlichtingen (artikel 17) en tarieven voor het uitbrengen van exploitanten (artikel 18).

Dit besluit is verdeeld in zes paragrafen. In de eerste paragraaf, bestaand uit één artikel, zijn definitiebepalingen opgenomen. In paragraaf 2: vergoedingen voor werkzaamheden en tijdverzuim (de artikelen 2 tot en met 10), zijn opgenomen – op verschillende punten gewijzigd, aangevuld of vereenvoudigd – de inhoud van de artikelen 1, 2, 3, 4, tweede lid, en 5 van het ingetrokken besluit, alsmede van de artikelen 1 tot en met 3 van de ingetrokken ministeriële voorschriften tarieven in strafzaken (deze voorschriften zijn vervangen door de ministeriële voorschriften tarieven in strafzaken 2003). In paragraaf 3: vergoedingen

voor reis- en verblijfkosten (artikel 11) van het onderhavige besluit is opgenomen de inhoud van artikel 6 van het besluit.

In paragraaf 4: vergoedingen voor afschriften, uittreksels, inlichtingen en het uitbrengen van exploitaten (de artikelen 12 en 13) zijn voorts opgenomen de artikelen 9 en 10 van het ingetrokken besluit en in paragraaf 5: diverse bepalingen; buitengewone kosten, niet voorziene kosten en omzetbelasting (artikelen 14 en 15) de artikelen 7 en 7a van dat besluit.

Ook de artikelen van het ingetrokken besluit welke zijn opgenomen in de paragrafen 3 tot en met 5 van het onderhavige besluit zijn op verschillende punten gewijzigd, aangevuld of vereenvoudigd.

In het onderhavige besluit is geen regeling opgenomen voor de wijze van vergoeding van voor met het tijdverzuim verband houdende noodzakelijke kosten (artikel 4, eerste lid, oud) en voor de verlening van een voorschot op reiskosten (artikel 8, oud), aangezien daarvoor de rechtsgrondslag ontbreekt in de wet. Wel bieden de artikelen 13 en 16, vijfde lid, van de wet, een grondslag om een en ander te regelen bij ministeriële regeling, van welke mogelijkheid ook gebruik gemaakt is.

De tarieven zijn doorgaans na overleg met de verschillende beroepsgroepen vastgesteld.

2. Financiële paragraaf

De structurele kosten van de vergoedingen van tolken en vertalers in het besluit worden opgevangen binnen de begroting van Justitie (budget gerechtskosten in strafzaken) en zijn inmiddels in de meerjarenramingen vastgelegd.

Het voorrijttarief is een nieuw element in het besluit. De kosten daarvan worden gedekt met de middelen die verkregen zijn bij het amendement Dittrich c.s. (Kamerstukken II 2001/02, 28 000, VI, nr. 15) dat is aanvaard bij de behandeling van de Justitiebegroting voor 2002 (zie ook Kamerstukken II, 2002/03, 28 600, VI, nr. 125). De middelen die verkregen zijn bij het amendement Dittrich c.s. zijn structureel aan het gerechtskostenbudget toegevoegd.

Met betrekking tot de overige vergoedingen in het besluit gaat het om een actualisering van de tarieven naar aanleiding van de onder het algemene deel van deze toelichting genoemde circulaire. De structurele vergoedingen van deze vergoedingen vallen eveneens onder het budget gerechtskosten in strafzaken.

3. Artikelsgewijs

§ 2. Vergoedingen voor werkzaamheden en tijdverzuim

In paragraaf 2 is vastgesteld welke tarieven gelden voor de vergoeding van werkzaamheden en tijdverzuim, die voortvloeien uit een verzoek of opdracht, bedoeld in artikel 1, eerste en derde lid, van de wet.

De artikelen 2 tot en met 7 betreffen de tarieven voor werkzaamheden, waarbij onderscheid is gemaakt naar tarieven voor werkzaamheden verricht door geneeskundigen (artikel 2), psychologen (artikel 3), tolken (artikel 4) en vertalers (artikel 5). Artikel 6 regelt de tarieven voor werkzaamheden waarvoor geen speciaal tarief is bepaald. Artikel 7 regelt de verhoging van de tarieven voor werkzaamheden buiten de reguliere kantoortijden.

Het tarief voor vergoedingen wegens tijdverzuim is geregeld in artikel 8. Artikel 9 betreft een algemene regeling die betrekking heeft op de uurvergoeding als bedoeld in de artikelen 2 tot en met 8, en de dagver-

goeding in artikel 8. Artikel 10 regelt tot slot de vergoeding aan de gemeente die een lokaliteit beschikbaar stelt voor werkzaamheden.

Artikel 2

In dit artikel zijn de tarieven vastgesteld voor vergoedingen voor werkzaamheden verricht door geneeskundigen. Dergelijke tarieven waren in het ingetrokken besluit vastgesteld in artikel 1, eerste lid, onder I. Ten opzichte van de oude bepaling is met name nieuw het thans opgenomen artikel 2, tweede lid, dat moet worden gelezen in samenhang met artikel 2, eerste lid, onder a, waarin het tarief voor psychiatrisch onderzoek is bepaald. Genoemd tweede lid relateert de maximale uurvergoeding voor het opstellen van een psychiatrisch rapport aan de aard van de rapportage waarvoor het dient, te weten een mono-, dubbel- of tripelrapportage.

Artikel 3

In het ingetrokken besluit waren geen tarieven vastgesteld voor vergoedingen voor werkzaamheden verricht door psychologen. Dergelijke tarieven zijn vanwege de daartoe ontstane en in de praktijk gegroeide behoefte, thans opgenomen in dit artikel. Evenals ten aanzien van het opstellen van een psychiatrisch rapport geldt voor het opstellen van een psychologisch rapport dat de maximale uurvergoeding voor het opstellen ervan is gerelateerd aan de aard van de rapportage waarvoor het dient.

Artikel 4

In artikel 4 wordt de vergoeding vastgesteld voor tolken en tolken gebarentaal die werkzaamheden verrichten als bedoeld in de wet. Het artikel integreert de bepalingen omtrent de vaststelling van de tarieven voor de vergoedingen voor werkzaamheden van tolken als opgenomen in artikel 1, eerste lid, onderdeel III, van het ingetrokken besluit en artikel 2, eerste lid, van de ingetrokken ministeriële voorschriften tarieven in strafzaken.

Het eerste lid van artikel 4 bevat het standaardtarief ten aanzien van tolken. Het standaardtarief is per 1 oktober 2003 verhoogd en geïndexeerd in het kader van het harmonisatietraject zoals aangekondigd tijdens een overleg op 11 oktober 2000 tussen de vaste commissie voor Justitie en de toenmalige staatssecretaris van Justitie (Kamerstukken II, 2000/01, 27 400, VI, nr. 36).

Het standaardtarief is ten opzichte van 2002 verhoogd van € 40,45 naar € 42,50. Dit bedrag is vervolgens geïndexeerd met het vastgestelde percentage voor de bijdrage in de kosten van de arbeidsvoorwaardenontwikkeling aan niet VWS-gebonden gepremieerde en gesubsidieerde sectoren. Dit indexcijfer is bepaald op 3,278%.

Het tweede lid bevat een uitzondering op het standaardtarief. Deze uitzondering is het gevolg van financiële toezeggingen die in het recente verleden aan bepaalde categorieën tolken zijn gedaan zoals weergegeven in de in het algemeen deel van deze nota van toelichting genoemde brief van de minister van Justitie van 19 september 2002. Het onderscheid in veelbeheerste en niet-veelbeheerste talen wordt in de praktijk waar nodig bij de gerechten gemaakt. Het onderscheid in talen betreft alleen nog die tolken die op persoonlijke titel een ander dan het standaard tarief hebben. Het standaard tarief is niet naar talen gedifferentieerd. Het derde lid bevat het tarief ten aanzien van tolken gebarentaal. Dit tarief sluit aan bij de vergoeding die in de praktijk reeds door enkele gerechten aan de tolk gebarentaal wordt toegekend. In het vierde lid wordt een voorrijtarief vastgesteld. Dit voorrijtarief geldt voor de tolken die werkzaamheden verrichten bij de gerechten en een vergoeding ontvangen op grond van het eerste tot en met derde lid.

Zij ontvangen dit voorrijtarief naast de vergoeding voor werkzaamheden. Het voorrijtarief kan maximaal twee maal per dag per gerecht worden toegekend waarbij tussen het einde van de eerste dienst en het begin van de tweede dienst een tijdsduur van twee uren verstreken moet zijn. Het voorrijtarief is ingevoerd naar aanleiding van de uitvoering van het amendement Dittrich c.s. (Kamerstukken II 2001/02, 28 000 VI, nr. 15) dat is aanvaard bij de behandeling van de Justitiebegroting voor 2002 (zie ook Kamerstukken II, 2002/03, 28 600 VI, nr. 125).

De inhoud van artikel 2, tweede en derde lid, van de ingetrokken ministeriële voorschriften tarieven in strafzaken is niet overgenomen. In artikel 2, tweede lid, was bepaald dat aan niet-beroepsmatig optredende tolken en vertalers ten hoogste 70% van de – thans in artikel 4 van het besluit genoemde – bedragen wordt toegekend. Deze bepaling is komen te vervallen aangezien geen onderscheid meer wordt gemaakt tussen beroepsmatig en niet-beroepsmatig optredende tolken en vertalers. Van deze laatste categorie tolken en vertalers wordt in de praktijk enkel nog in uitzonderlijke gevallen gebruik gemaakt. Als gevolg van het kwaliteits-traject, waaraan in het algemene deel is gerefereerd, en een betere planning van de inzet van tolken en vertalers staat voldoende vast dat in de nabije toekomst enkel nog gebruik wordt van beroepsmatig optredende tolken en vertalers. Ten aanzien van vertalers is een en ander van belang in verband met het tarief voor vergoedingen wegens tijdverzuim, opgenomen in artikel 8.

De inhoud van artikel 2, derde lid, van de ingetrokken ministeriële voorschriften is komen te vervallen aangezien het niet meer wenselijk wordt geacht dat een beroepsmatig optredende tolk, die meerdere dagen achtereenvolgende diensten verricht, op zijn vergoeding wordt gekort.

Artikel 5

In dit artikel zijn de vergoedingen opgenomen die aan vertalers worden toegekend voor het verrichten van werkzaamheden als bedoeld in de wet. Deze vergoedingen zijn overgenomen van artikel 1 van de ministeriële voorschriften tarieven in strafzaken 2003. Nieuw is dat thans in onderdeel d is gekozen voor het opnemen van een vaste vergoeding. Ten aanzien van deze categorie was bepaald dat de vertaler tenminste € 1,34 ontving en ten hoogste € 1,51 per regel. In de praktijk blijkt enkel het hoogste bedrag te worden uitgekeerd. Bij deze praktijk is in het onderhavige besluit aangesloten.

Artikel 6

In dit artikel is opgenomen de inhoud van artikel 1, eerste lid, onderdeel IV, van het ingetrokken besluit. Het artikel stelt het maximum uurtarief vast voor vergoedingen voor werkzaamheden waarvoor elders in het besluit geen speciaal tarief is bepaald. De vraag of voor deze werkzaamheden het maximum uurtarief of een lager tarief geldt, is afhankelijk van de mate van wetenschappelijke of bijzondere aard van de werkzaamheden. Door een maximumtarief op te nemen is er ruimte voor marktwerking; om deze reden is eveneens afgezien van het opnemen van een minimumtarief.

Een aparte regeling is opgenomen voor de vaststelling van de tarieven voor vergoedingen van medische verrichtingen en van verpleging in een ziekenhuisvoorziening of academisch ziekenhuis als bedoeld in de Wet ziekenhuisvoorzieningen. De als eerste genoemde tarieven zijn gelijk aan de tarieven zoals vastgesteld door het College tarieven gezondheidszorg, dat belast is met de uitvoering van de Wet tarieven gezondheidszorg, met betrekking tot medische specialistische of huisartsenhulp aan particulier verzekerden. De als tweede genoemde tarieven worden gesteld op de

voor die vergoedingen geldende tarieven derde klas. Laatst bedoelde tarieven zijn bijvoorbeeld opgenomen in het Tariefinformatiesysteem Organen Gezondheidszorg.

Artikel 7

In dit artikel zijn twee soorten verhogingen voor de vergoedingen geregeld. In de eerste plaats is bepaald dat een verhoging kan plaats vinden van het aantal uren waarvoor een vergoeding wordt gegeven. In deze mogelijkheid is voorzien in de eerste twee leden van het artikel, ontleend aan de circulaire van 9 februari 2001, genoemd in het algemene deel van deze toelichting. Het gaat om een verhoging van vier uur ingeval naar het oordeel van de ressortspsycholoog van de Forensisch Psychiatrische Dienst sprake is van een rapportage over jeugdigen (eerste lid) of van een uitgebreid psychologisch testonderzoek (tweede lid). De reden voor deze verhogingen is gelegen in de voor deze onderzoeken vereiste extra inspanningen.

In de tweede plaats kan een verhoging plaats vinden van het uurtarief. Dit is bepaald in artikel 7, derde lid, dat inhoudelijk overeenkomt met artikel 1, tweede lid, van het ingetrokken besluit.

Artikel 8

Bij de vaststelling van de tarieven voor vergoedingen voor tijdverzuim is, evenals bij de vergoedingen voor werkzaamheden, gedifferentieerd naar categorieën personen. Dit vindt zijn neerslag in artikel 8, waarvan de inhoud, behoudens het eerste lid, onder b en het derde lid, overeenkomt met die van artikel 2 van het ingetrokken besluit. In artikel 8, eerste lid, onder b, is het tarief voor tijdverzuim van tolken komen te vervallen. Dit heeft te maken met hetgeen reeds aan de orde is gekomen in de toelichting op artikel 4; in de praktijk wordt reeds uitgegaan van tolken die enkel nog beroepsmatig optreden. Daardoor vindt geen tijdverzuim meer plaats. Een tweede wijziging in onderdeel b betreft het gegeven dat ten aanzien van het verzuim van vertalers thans een vast tarief is vastgesteld. Ook voor de vertalers is van belang hetgeen reeds in de toelichting op artikel 4 is vermeld, namelijk dat artikel 2, tweede lid van de ingetrokken ministeriële voorschriften is komen te vervallen. Artikel 8, derde lid, is gelijk aan artikel 4, tweede lid, van het ingetrokken besluit. Onder vergoeding voor een plaatsvervanger wordt verstaan de vergoeding voor de kosten van het nemen van een plaatsvervanger om het bedrijf of de zaak draaiende te houden.

Artikel 10

De inhoud van dit artikel is gelijk aan die van artikel 5 van het ingetrokken besluit. Het eerste lid van dit artikel uit het ingetrokken besluit is opgesplitst in twee leden.

§ 3. Vergoedingen voor reis- en verblijfkosten

Artikel 11

In dit artikel wordt vastgesteld het tarief voor vergoedingen wegens reis- en verblijfkosten als bedoeld in artikel 6 van de wet. In artikel 11, eerste lid, wordt een differentiatie aangebracht in categorieën personen die voor de vergoeding in aanmerking komen. Deze categorieën stemmen overeen met die zijn bedoeld in artikel 6 van de wet. In artikel 11, eerste lid, onder b, is opgenomen dat als tarief geldt het tarief als gesteld in het Reisbesluit binnenland. Dit Reisbesluit heeft het Reisbesluit 1971, genoemd in een overeenkomstige bepaling van het ingetrokken besluit,

vervangen. Als openbaar middel van vervoer, genoemd in het eerste lid, onderdeel c, wordt niet aangemerkt een taxi.

§ 4. Vergoedingen voor afschriften, uittreksels, inlichtingen en het uitbrengen van exploiten

Artikel 12

In artikel 12, eerste en tweede lid, wordt voor een aantal gevallen een uitzondering gemaakt op de hoofdregel dat voor inzage en afgifte van afschriften een recht verschuldigd is.

Artikel 13

Ingevolge een aantal bijzondere wetten is voor het uitbrengen van exploiten een vergoeding verschuldigd aan deurwaarders. Artikel 13 bepaalt dat het tarief voor deze vergoedingen het tarief bedraagt als bedoeld in het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders.

§ 5. Diverse bepalingen; buitengewone en niet voorziene kosten en omzetbelasting

Artikel 15

In dit artikel is bepaald dat de bedragen die in dit besluit zijn genoemd nog worden verhoogd met de omzetbelasting die daarover is verschuldigd. Er had ook kunnen worden gekozen om de bedragen in een keer over te nemen. Dit is evenwel niet gedaan, omdat niet iedereen die volgens de wet een vergoeding ontvangt, BTW-plichtig is. Alsdan wordt geen BTW vergoed.

§ 6. Slotbepalingen

Artikelen 18 tot en met 21

In het Besluit proceskosten bestuursrecht, het koninklijk besluit van 3 oktober 1956 betreffende rechtspraak in ambtenarenzaken (Stb. 497), het Besluit tarieven in burgerlijke zaken en het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 zijn bepalingen opgenomen waarin wordt verwezen naar het Besluit tarieven in strafzaken, dat bij inwerkingtreding van dit besluit wordt ingetrokken en waarvoor onderhavig besluit in de plaats komt. De desbetreffende verwijzingen worden vervangen door verwijzingen naar de overeenkomstige bepalingen in het onderhavige besluit.

Artikel 22

Het ligt in de bedoeling dit besluit spoedig na plaatsing in het Staatsblad in werking te laten treden. Voor inwerkingtreding bij koninklijk besluit is gekozen opdat ervoor kan worden gezorgd dat in voldoende mate bekendheid is gegeven aan de wijzigingen die het wetsvoorstel teweegbrengt.

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

Besluit TS	Besluit TS 2003
Artikel	Artikel
-	1
1	2 tot en met 7
2	8
3	9
4, lid 1	Min.reg.2003
4, lid 2	8, lid 3
5	10
6	11
7	14
7a	15
8	Min.reg.2003
9	12
10	13
